Woensdag 16 October 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4937

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh Hartog.. Tel. 1858; P. bus 80 Willemstad Red.-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

„Buitenlandse politiek der V. S. blijft ongewijzigd" zegt Byrnes bij vertrek uit Parijs; spreekt Vrijdag over verhouding V.S. - U.S.S.R

Joegoslavie Boycot slotvergadering te Parijs

Franse socialisten wijzen coalitie met MRP af

Het verschil tussen de Oostelijke en Westelijke opvattingen van democratie kwam weer duidelijk aan het licht toen de gehele Joegoslavische afvaardiging ter Vredesconferentie de slotbijeenkomst boycotte. In een brief aan den Voorzitter van de conferentie, Dr. Quo Tai Tsji, verklaarde de Joegoslavische Vice Premier Eduard Kardelj, dat zijn land de beslissingen van de conferentie niet aanvaardt, aangezien zij „door middel van stemming" genomen zijn.

Volgens Kardelj heeft de conferentie niet correct gehandeld door de uitslag van de stemmingen als doorslaggevend te beschouwen.

Door deze stemming kon steeds een groep van staten haar wil opleggen aan andere souvereine en gelijke landen. Men loste alzo problemen op overeenkomstig de belangen van de groep staten die de meerderheid op de conferentie vormde.

Kardelj gaf te kennen, dat, zo niet tegemoet gekomen wordt aan de wensen van Joegoslavië, het geen verdrag met Italië zal tekenen. Hij zeide naar de conferentie te zijn gekomen in de hoop er een zo groot mogelijke wederzijdse verstandhouding te zullen vinden, doch „ongelukkigerwijze zijn onze verwachtingen niet verwezenlijkt". Kardelj zeide, dat de Joegoslavische afvaardiging „concessies" had gedaan, doch dat de andere afvaardigingen van haar kant niets teruggaven. Door weg te blijven van de slotvergadering wilde de Joegoslavische afvaardiging haar ontstemming te kennen geven over de wijze waarop beslissingen werden genomen (Parijs, (AP) 15.10).

BYRNES OVER DE CONFERENTIE.

James F. Byrnes verklaarde bij het vertrek naar Londen, dat misschien Joegoslavië het verdrag met Italië toch nog wel zal tekenen. Wellicht, zo zeide Byrnes, zal men zich realiseren, dat een enkele macht alleen geen vrede kan stichten, maar dat men zich moet schikken naar de meerderheid van twintig.

Byrnes, die zeide dat de buitenlandse politiek der Verenigde Staten geen verandering had ondergaan, zal Vrijdagavond te Washington voor de radio spreken. Byrnes en zijn gezelschap reizen in het presidentsvliegtuig de Heilige Koe, dat Donderdag in Washington za laankomen.

De secretaris van buitenlandse zaken was van mening, dat in de elf weken veel en belangrijk werk was verricht. Over de verhouding tussen de Verenigde Staten en Sovjet-Rusland liet hij zich niet uit; Byrnes wil dit bewaren tot Vrijdagavond. Wel getuigde Byrnes tevreden te zijn over de nieuwe methode der diplomatie, waarbij de Pers ook de commissie-vergaderingen mag bijwonen. Misschien dat hierdoor enkele verschillen wel wat sterker uitkomen in de verslagen die ervan de discussies worden gemaakt, maar het is altijd beter dat het publiek rechtstreeks te weten komt, hoe de beslissingen tot stand komen in plaats van dat ze af moeten gaan op wat een paar ministers, wier nauwkeurigheid aan twijfel onderhevig is, te vertellen hebben (Parijs, (AP) 16.10).

SOCIALISTEN WIJZEN MRP AF.

De Franse socialistische partij heeft het voorstel van de Republikeinse Volksbeweging (MRP) om een front tegen de communisten te maken, afgewezen. Volgens het socialistische blad Le Populaire zou de Republikeinse Volksbeweging dit verbond alleen maar aangaan voor de verkiezingen, die op 10 November worden gehouden.

De communisten steunen de Zondag aangenomen grondwet geheel (Parijs, (AP) 16.10).

VONNIS TE NEURENBERG VOLTROKKEN.

Vannacht, in de eerste uren van de dag, is het doodvonnis door ophanging voltrokken aan Ribbentrop, Keitel, Kaltenbrunner, Rosenberg, Frank, Frick, Streicher, Sauckel, Jodl en Seyss Inquart.

Hermann Goering had, vóór de soldaten hem kwamen halen, kans gezien zelfmoord te plegen door een capsule cyaankalie welke hij op onopgehelderde wijze verborgen had gehouden, te slikken.

De tien terechtgestelden konden allen uit eigen kracht het schavot, dat op de gymnastiekafdeling van het gevangenisplein was opgesteld, beklimmen. De stoffelijke overschotten werden per vliegtuig naar een onbekende bestemming vervoerd.

Alleen Streicher richtte verwijten tot den beul e.a. en zeide: „Heil Hitler", „De bolsjewieken zullen je hangen!" en later „Adele, mijn lieve vrouw".

Ribbentrop richtte een laatste woord tot de aanwezigen en legde een verklaring af, waarin hij de hoop uitsprak, dat Duitsland zijn eenheid zou leren beseffen en dat een overeenstemming tussen Oost en West mocht worden bereikt.

Keitel, die het schavot beklom met de vaste tred waarmede een generaal naar de plaats schrijdt om zijn troepen te schouwen, riep Gods erbarmen af over de twee millioen gesneuvelde Duitsers, die hij nu volgde.

Seyss Inquart zeide: „Ik hoop dat deze terechtstelling het laatste bedrijf is van de tragedie, welke de tweede wereldoorlog was en dat men hieruit lering trekt opdat vrede en verstandhouding tussen de landen mogen groeien. Ik geloof in Duitsland" (Neurenberg, (AP) 16.10).

„RUSSEN HEBBEN ERGER GEDAAN".

Het katholieke blad Ya te Madrid schreef in een commentaar op Neurenberg, dat de verschrikkingen van de oorlog niet ongestraft mogen blijven, maar dat het het toppunt is, dat het vonnis hetwelk thans voltrokken wordt, is medeondertekend door de Sovjets, die nog erger begaan hebben jegens onverdedigde landen.

Neurenberg moge, nu het voorbij is, alleen de treurige les zijn voor als een nieuw conflict op de wereld zou ontstaan, waarbij de oorlogvoerenden kampen met juridische begrippen temidden van een catastrofe (Madrid, (AP) 16.10).

MEVROUW GOERING ONTKENT.

Mevrouw Goering heeft ontkend, dat zij de capsule cyaankalie haar man heeft toegesmokkeld.

GEVANGENEN NAAR BERLIJN.

Het Geallieerde commando te Berlijn bevestigde, dat de nazies, die in Neurenberg tot gevangenisstraffen veroordeeld werden, in de Spandau-gevangenis te Berlijn zullen worden opgesloten (Berlijn, (AP) 15.10).

WEER DE SPAANSE QUAESTIE.

De Veiligheidsraad heeft in besloten vergadering gisteren weer de Spaanse, Russische en Iraanse quaestie opgevat. De laatste maal was hierover geen beslissing genomen.

Hof voor allen.

De Veiligheidsraad besloot ook dat het Internationale Hof voor Justitie ook voor niet-leden toegankelijk zal zijn. Het Poolse voorstel om Franco-Spanje te bannen, werd verworpen (New York, (AP) 16.10).

het nieuws van vandaag

Joegoslavië trekt eens te meer de aandacht. Ter slotvergadering van de Conferentie van Parijs — nu zij gesloten is, zij nogmaals vermeld dat deze vergadering zich niet als Vredesconferentie beschouwde, maar dat de officiële naam Conferentie van Parijs was— heeft dit land wederom obstructie gevoerd. Zijn afvaardiging bleef weg en Kardelj verklaarde, dat Joegoslavië niet geneigd was het verdrag met Italië te tekenen.

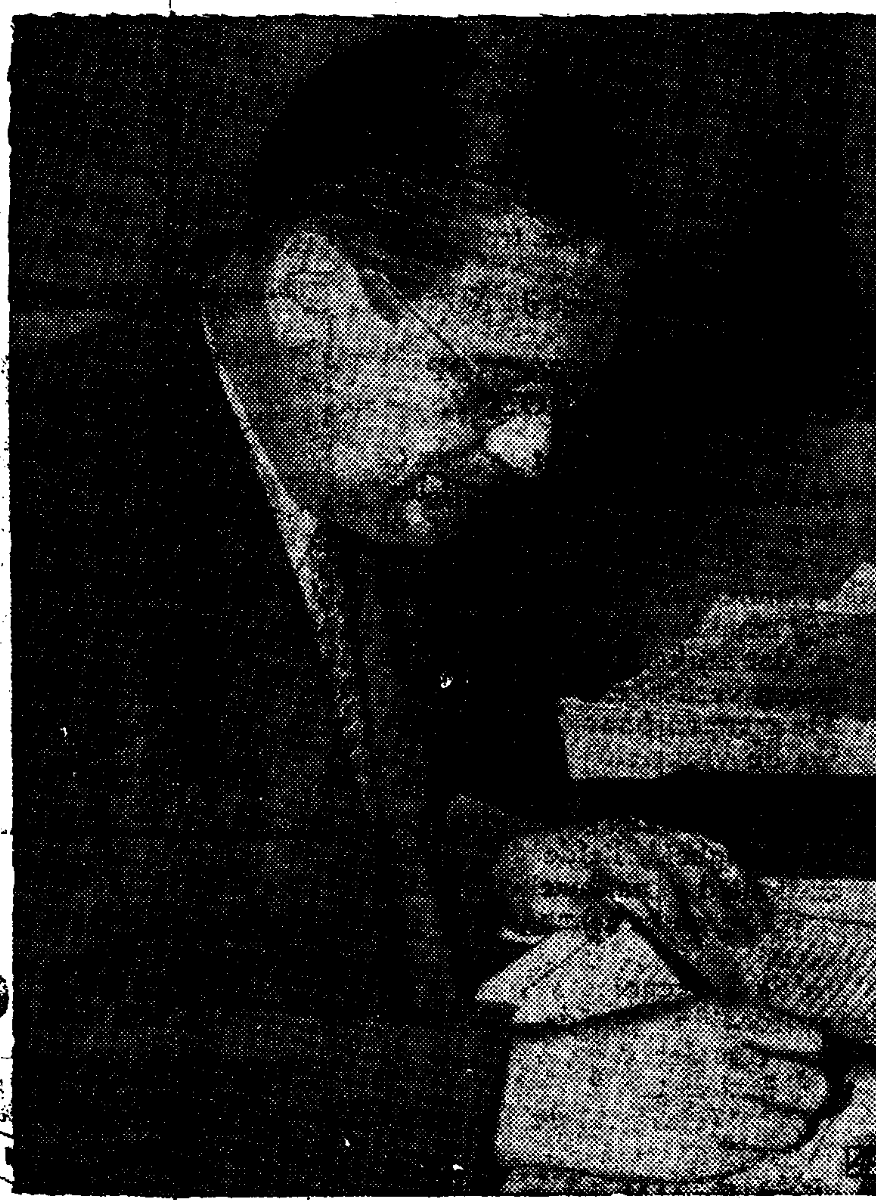
Het is duidelijk, dat de houding welke Joegoslavië de laatste tijd aanneemt, niet die van louter eigen kracht kan zijn.

Strategisch betekent dit land ook niet veel, omdat er geen interne eenheid bestaat en zodra de gemoederen door de strijd bewogen zijn, de soldaten tegen elkander en niet tegen den vijand van buiten optrekken. De laatste oorlog heeft bewezen, dat militair gesproken Joegoslavië zwak is, maar dat het land een hel is voor dien vijand die zich binnen zijn grenzen waagt en te maken krijgt met de guerrilla-strijders. In dit land weet ieder met geweren om te gaan. En goed.

Politiek betekent dit land evenmin wat, omdat in een van haar ankers geslagen wereld, principes hebben afgedaan en alleen machtigen politiek van betekenis zijn. Politiek van belang is dus alleen het land, dat vele divisies heeft.

Wij hebben er reeds vaker op gewezen, dat er dus andere factoren moeten zijn, welke het huidige Joegoslavische staatshoofd, den dictator Tito, schragen in de bravour-houding welke hij aanneemt. Men herinnert zich hoe Mihailovitsj opkwam, de organisator van de eerste Joegoslavische guerrilla's. Hij vond steun in Engeland en werd minister in het Joegoslavische cabinet te Londen. Woorden van lof werden in Britse en Noordamerikaanse kringen over hem gesproken. Tot Tito opkwam met Moskou's steun. De ontwikkeling der zaken vergrootte Ruslands invloed in deze omgeving, zodat Tito de man werd en Mihailovitsj, door zijn Britse en Noordamerikaanse politieke „vrienden" verlaten, werd gedood.

Over Tito's persoon verkeert men in twijfel. Hij noemt zich Croaat, maar zijn tongval is niet Croatisch. Gestaag wint de mening veld, dat het hier een vermomden Russischen officier betreft, die als voorpost van Moskou aan de Middellandse Zee tussen het Engelsgezinde Italië en het Engelsgezinde Hellas de oude wereldzee bewaakt. Alleen wie een andere mogendheid als stut voor Tito's houding aanneemt, kan tot een verklaring komen. Als representant van Joegoslavië zou hij immers slechts een chaos vertegenwoordigen.

Het Hoofd van de Noordamerikaanse Prijscontrole Paul Porter (boven) heeft gisteren de beschikking getekend, waardoor de maximumprijzen op levend vee, vlees en andere voedselproducten worden opgeheven. De beschikking, welke in opdracht van President Truman tot stand kwam, is onmiddellijk van kracht.

DE STAKINGSTOESTAND.

Vijf employees van de Amerikaanse Zuurstof Maatschappij te Harrison, New Jersey, dreigden de voorraad voor New Yorks 26 hospitalen te doen uitputten. Hierop werd door de stadsautoriteiten gemeld, dat het uitblijven der voorraden aan „honderd personen per dag het leven zou kosten".

Het zuurstof-tekort zou biezonder ernstig zijn nu het seizoen van longontstekingen nadert. De staking begon Zaterdag als gevolg van het ontslag van een employee.

In de andere arbeidsgeschillen van het land is er geen teken van een spoedige beëindiging der werkstakingen, met uitzondering van de zeeliedenstaking. In Pittsburgh werd in de electrische centrale een kogel afgevuurd in een transformator zodat de stroomvoorziening aan het industriegebied van Pittsburg is verminderd. Dit is het derde sabotagegeval in de 22 dagen oude staking.

Een nieuwe poging werd gedaan om een einde te maken aan de 15 dagen oude zeeliedenstaking, doordat de exploitanten de leiders der vakbond uitnodigden om in New York bijeen te komen ter bespreking van het voorstel om een einde te maken aan de staking. In Hollywood werden verschillende stakers bij de filmstudio's gearresteerd. De staking van het personeel in achttien der vooraanstaande hotels van Washington duurt voort (New York, (AP) 15.10).

GEEN DISCRIMINATIE TOEGESTAAN.

Het Noordamerikaans Militair Gezag in Beieren heeft aan de Duitse vereniging van advocaten medegedeeld, dat het geen discriminatie zal toestaan tegen de Duitse advocaten die de naziekopstukken voor de rechtbank van Neurenberg verdedigden. De advocatenbond te Keulen had onlangs aangedrongen op schorsing van de Duitse advocaten die Goering en de andere nazieleiders verdedigden (Frankfurt, (AP) 15.10).

MOTIE VAN VERTROUWEN.

De Belgische Senaat heeft met 83 tegen 80 zijn vertrouwen geuit in de regering, na een verklaring van de oppositie waarin critiek geleverd werd op de wijze waarop de regering de voedseltoestand had behandedl (Brusse, (AP) 15.10).

ONDERZOEK IN JOEGOSLAVIE.

Een speciale commissie van onderzoek van de Herstel-Organisatie, bestaande uit drie man, heeft geen bewijzen gevonden van de afvoering van grote hoeveelheden voorraden voor Tito's leger. De commissie heeft bevonden, dat de grote massa van de twee millioen ton voorraden, weke door de Herstel-Organisatie naar Joegoslavië werden gezonden, op doeltreffende wijze onder de bevolking van het land verdeeld zijn (Beograd, (AP) 15.10).

MUZELMANNEN IN HINDOSTAANSE REGERING.

Onderkoning Archibald Wavell heeft bekend gemaakt, dat de Muzelmanse Bond besloten heeft om toe te treden tot de tussentijdse regering na wekenlang een weigerachtige houding te hebben aangenomen. De bond heeft vijf leden aangewezen die zitting zullen nemen in het cabinet (New Delhi, (AP) 15.10).

PRINSES EBA GESTORVEN.

Hare Koninklijke Hoogheid, Prinses Eba Bernadotte, schoonzuster van den Koning van Zweden, is op 87-jarige leeftijd overleden. Prinses Eba was gehuwd met 's konings oudsten broer Prins Oscar (Stockholm, (AP) 16.10).

MOLOTOV VERTROKKEN.

Molotov en Visjinski zijn in een Russisch vliegtuig uit Parijs vertrokken om zich in te schepen op de Queen Elisabeth. De heren gaan naar New York, waar volgende week Woensdag de algemene vergadering der Verenigde Naties geopend wordt (Parijs, (AP) 16.10).

OORLOGSMISDADIGER.

Te Hamburg werd de Duitse marine-kapitein Karl Möhle, 38 jaar oud, tot vijf jaar veroordeeld, omdat hij aan duikbootcommandanten opdracht had gegeven de bemanningen van koopvaarders te doden (Hamburg, (AP) 16.10).

SCHERPERE STRIJD VOORZIEN.

Pravda, schrijvend over de verkiezingen in Frankrijk, voorziet in het feit dat zovelen helemaal niet ter stembus togen, een verscherping van de politieke strijd in Frankrijk. Het is niet van mening, zoals Franse commentators schreven, dat men wegbleef, omdat men al het stemmen beu is (Moskou, (AP) 16.10).

CUNARD-DIRECTEUR OVERLEDEN.

Sir Percy Bates, de 67-jarige directeur van de Cunard Lijn, is overleden (Londen, (AP) 16.10).

Na de conferentie van Pangkal Pinang

De bespreking der Minderheidsgroepen te Pangkal Pinang is thans, zoals wij gisteren meldden aan de hand van een Aneta-telegram, besloten. Zoals men weet was dit een bespreking der minderheidsgroepen en associatieve groeperingen.

Zoals men gezien heeft, was er een verscheidenheid van meningen, óók hier. De resultaten, als weergegeven in het bewuste Aneta-bericht, zijn niet bijster duidelijk. Zij zijn in het kort:

1) Indië een gelijkberechtigd deel binnen het koninkrijk

2) Een aantal delen blijft met Nederland verbonden of krijgt een afzonderlijke status binnen het koninkrijk

3) De minderheidsgroepen krijgen vertegenwoordigingen in de volksraden van Celebes, de Molukken, Java en Sumatra.

Aangenomen, dat Aneta de samenvatting van de conferentie, naar welke zo werd uitgezien, juist weergeeft, kan men opmerken:

bij 1) hierover behoefde niet gedelibereerd te worden, want dat is al sedert 1922 doel van de Nederlandse grondwet en werd op 6 December 1942 nog eens door Hare Majesteit bekrachtigd;

bij 2) het voegwoord „of" is hier niet duidelijk; uit het eerste lid van de zin kan men alleen maar concuderen, dat als een aantal delen verbonden blijft, de conferentie concludeerde, dat een ander deel niet met Nederland verbonden zou blijven.

Men kan niet zeggen, dat deze berichtgeving uitmunt door duidelijkheid. Wat nu eigenlijk het belang is geweest van de conferentie te Pangkal Pinang ontgaat ons eerlijk gezegd. Alleen zijn wij geneigd uit de vreedzame toon over deze conferentie op te maken, dat ten aanzien van de minderheidsgroepen een bevredigend resultaat werd behaald.

Daarnaast kwam van de Associated Press het bericht, dat een wapenstilstand was gesloten, een bericht dat korte tijd later door Aneta bevestigd werd. Uit het feit, dat de Nederlanders na vele voorgaande gevallen thans weer een daad hebben gesteld die op de facto erkenning van de republiek wijst, blijkt eens te meer, dat het Indische vraagstuk een kaleidoscopische aanblik vertoont, die den waarnemer eerder ontstelt, dan geruststelt.

De nationalisten op Java eisen erkenning van de republiek op basis van honderd procent „kemerdekaan" (vrijheid). Deze erkenning is een der kernpunten van het gehele probleem en derhalve van de besprekingen.

Als er echter gesproken wordt van erkenning, dient men te onderscheiden welke erkenning bedoeld wordt: erkenning in niet-juridische zin, ofwel erkenning de facto dan wel erkenning de jure. Met erkenning in niet-juridische zin doelt men op houding en/of daden, die geen directe rechtsgevolgen met zich brengen maar nochtans wel gevolgen hebben op het terrein de practische politiek en staatkunde.

Enige tijd geleden lazen wij in de Nationale Rotterdamsche Courant, — naar aanleiding van een stuk van Professor Posthumus —, dat de waarheid over de republiek niet in het midden ligt. Er is geen sprake van een gematigd fascisme of van een betrekkelijke democratie, noch van een betrekkelijke rust of van tamelijke anarchie en terreur. Maar wel beiderlei feiten zijn waar, volgens genoemd blad: men treft in de republiek een sterke fascistische inslag aan, maar men vindt er eveneens democratische tendenties: getuige de scheiding van de uitvoerende macht en wetgevende macht bij de taakomschrijving van het werkcomité van het k.n.i.p. (centraal nationaal comité) op 16 October van het vorige jaar, getuige ook de instelling van de ministeriële verantwoordelijkheid in November-December d.a.v.

Er heerst soms en op sommige plaatsen terreur, getuigen de droevige gebeurentissen bij Tangerang, waar vele Chinezen de dood vonden. Maar tevens beschikt o.a. de algemene secretarie te Batavia over gegevens, die wijzen op een behoorlijke bejegening van geïnterneerde Europeanen bij Djokja — ook getuigden bevrijde geïnterneerden van een correcte houding van T.R.I.-officieren om van de recente ervaringen van den cabinets-directeur Dr. P. J. Koets en de zijnen, waarover wij in de Nederlandse bladen van begin October lazen nog maar niet te gewagen. Er zijn vele pro-Japanse figuren in de republiek, maar er zijn ook tarlijke mannen als Sjahrir Soedarsono en Sjarifoedin, die tegenstanders èn van Japan en van het fascisme waren en zijn.

De republiek als een Japans-fascistisch product te kenschetsen is niet onjuist maar onvolledig, halen wij nogmaals de Nationale Rotterdamsche Courant aan. Daarenboven, men doet daarmede het probleem niet af. Want de republiek vertoont naast al de bovenvermelde kenmerken ook een, dat zeker niet mag worden vergeten noch miskend: in de ogen van zeer vele Indonesiërs, en zeker van de overgrote meerderheid der Indonesische intellectuelen is de republiek het symbool en de kristallisatie van het nationalistische streven. De republiek heeft hun hart en zij wint steeds meer hun ziel, naarmate de Nederlanders deze republiek sterker belagen met woord en daad. Zo ligt de situatie in de Oost en voor ons in de West, die hier het — afgezien van enkele excessen — gezonde streven naar autonomie kennen is deze situatie psychologisch zo onbegrijpelijk niet.

Velen mogen dit wellicht betreuren, maar de ogen sluiten voor politieke realiteit heeft weinig zin.

De tweede, hogere trede der erkenning de facto hebben, begrijpelijkerwijs, nog minder Nederlanders bestegen. Het buitenland neemt intussen een ander standpunt in. De Engelsen, die

de bezettingstaak in Indië toegewezen kregen, hebben van meet af zich neergelegd bij de situatie, welke men aantrof. Eén waardeoordeel over houding en optreden der Britse autoriteiten alsook over hun diligentie betracht bij de hun toegewezen taak (o.a. het evacueren der geïnterneerden) kan hier gevoeglijk achterwege blijven. In dit verband volstaat het deze houding te constateren.

Deze houding werd, nu al ruim een jaar, bestendigd en dienovereenkomstige handelingen stapelden zich op. De recente reis van lord Killearn naar Djokja wekt zelfs twijfel, of de Britten niet reeds op de tweede trede zijn gekomen der erkenning de facto.

De Noordamerikanen hebben onlangs hun afkerigheid betoond van een erkenning der republiek, doch daar zij zich verre houden van het toneel van dit gebeuren, hebben zij ook minder gelegenheid daden te stellen die naar erkenning de facto zwemen.

NIEUWS van OVERAL

TEGEN SABOTAGE.

De Roemeense regering heeft drastische maatregelen getroffen om sabotage tegen te gaan. Straffen tot een maximum van $ 200.000 en levenslange dwangarbeid werden afgekondigd. Deze maatregel werd getroffen om de steeds stijgende prijzen tegen te gaan en om een ineenstorting van het graanoogst-stelsel te voorkomen (Boekarest, (AP) 16.10).

ENCYCLIEK VERWACHT.

In Rome verluidt dat binnenkort een Encycliek over de toestand der Kerk in Joegoslavië kan worden verwacht. Ten Vaticane werd geen bevestiging gegeven, „omdat encyclieken in strict geheim worden opgesteld en haar verschijning zelden van te voren wordt bekend gemaakt" (Rome, (AP) 16.10).

VERMINDERING DEFENSIE-BEGROTING IN RUSLAND.

De Minister van Financiën te Moskou, Arseny G. Zverev, heeft aan de Opperste Sovjet aanbevolen om de defensiebegroting voor het komende fiscale jaar te verminderen met 58.800 millioen roebel. De defensiebegroting voor het volgend jaar wordt dan 72.000.000.000 Roebel (Moskou, (AP) 16.10).

VLIEGTUIG CONTRA OOIEVAAR.

De Persdienst van de K.L.M. schrijft:

De KLM heeft enige tijd geleden in de Verenigde Staten in de publieke belangstelling gestaan door haar deelneming in de „Operation Stork". Mevrouw Margaret Allen, een jonge officiersvrouw, wier man bij het Noordamerikaanse leger in dienst was, verwachtte haar eerste baby en wilde vóór de geboorte bij haar echtgenoot zijn. Zij vertrok per vliegtuig uit Los Angeles, naar New York, vandaar per „Friesland", een DC-4 der KLM, naar Schiphol. Op alle tussenstations was medisch hulp aanwezig, voor het geval de ooievaar sneller dan het vliegtuig zou blijken te zijn. Uit Amsterdam vertrok zij naar Zürich per KLM, waarna een vliegtuig van de United States Airtransport haar naar Munchen zou brengen.

Het is sedertdien bij dit eerste ooievaar-avontuur echter niet gebleven. Ook hierom, Mary Gladys Jones uit Texarkana, Texas, wilde voor de geboorte van haar eerste baby bij haar echtgenoot, sergeant J. L. Jones in Erlangen, Duitsland zijn.

Sergeant Jones, die gehoord had van de eerste succesrijke „Operation-Stork" der KLM, adviseerde zijn vrouw in contact te treden met de KLM in New York, die voor onmiddellijke boeking zorgde. Van Schiphol vloog Mevrouw Jones per KLM naar Zürich, vanwaar zij per trein naar Erlangen reisde."

Wie volgt?, vraagt de KLM.

EEN AARTSBISSCHOP OVER DE VROUW.

In een toespraak tot vrouwen en kinderen sprak de Aartsbisschop van Westminsten over de dwaasheid van de vrouwen die de mannen zo navolgen in kleding, manieren en werkzaamheden, dat zij het respect van de mannen verliezen.

De mannen bouwen de huizen, maar de vrouwen vormen de mensen. Zij moeten in haar dochters de vrouwelijke deugden van edelmoedigheid, liefde en offervaardigheid aankweken, maar niet proberen er mannen van te maken.

In de miskenning van haar eigen roeping zag de Aartsbisschop één der oorzaken van de chaos in de wereld.

(Osservatore Romano)

PIUS XII OVER SPORT.

In een toespraak tot tienduizend jonge, Italiaanse sportlui zeide onze Paus:

„Wat is de eerste taak en het doel van de sport, gezond en christelijk begrepen? De waardigheid en de harmonie van het menselijk lichaam cultiveren, zijn gezondheid, en zijn gratie."

„De sport is een school van loyaliteit, moed uithoudingsvermogen, besluitvaardigheid en algemene broederschap.

JAMES JOYCE.

De min of meer beruchte Ierse acteur Joyce, die sedert vele jaren in „geestelijke ballingschap" leefde te Zürich, stierf in 1941, bijna 60 jaar oud. Lang heeft men gemeend, dat hij en zijn gezin (hij was in 1904 gehuwd en had een zoon) een armoedig bestaan leidden. Nu onlangs in Engeland zijn nalatenschap geordend is, bleek aande Linie, dat hij nauwelijks arm genoemd mocht worden: de inkomsten aan auteursrechten uit diverse vertaling en uitgaven in den vreemde (men weet dat zijn voornaamste werk Ulysses vele jaren in Engeland verboden was) moeten in de honderdduizenden belopen hebben.

BIOLOGISCH BANKROET...

Gazeta Ludowa is de naam van Mikolajczijks blad, waarin de Poolse boerenleider zijn verzet tegen de overheersing door de communistische partij nog immen tracht voor te zetten.

Een der laatste nummers, die de Linie bereikten, vatte in één zin de tragiek samen van het naderend „biologisch bankroet" van dit volk: „Als wij er aan denken, dat ons land nog slechts een bevolking telt van 24 millioen, waaronder 1.200.000 teringlijders, dat in het vooroorlogse Polen met zijn 35 millioen inwoners de dood door tuberculose 50.000 slachtoffers per jaar eiste, en in 1946 het aantal van 200.000 zal bereiken, dat er in het afgelopen jaar 150.000 meer sterfgevallen dan geboorten waren, dat we meer dan een millioen wezen en vijf millioen ondervoede kinderen hebben, dan moeten wij tot de afschuwelijke gevolgtrekking komen, dat wij, wat onze biologische kracht betreft, tot de rand van de afgrond zijn genaderd."

De Heer en Mevrouw
J. O. Mesman - Curiel
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
FRANCIS WILLIAM
St. Elisabeths Gasthuis 13 October 1946.

SURINAME

OP RANTSOEN.

Verschillende nieuwe artikelen zullen in Suriname waarschijnlijk binnenkort op de distributielijst worden geplaatst. Lucifers zullen op deze lijst komen na de brand waardoor de vorige week een lucifers fabriek verwoest werd en met het oog op de moeilijke vetsituatie verwacht men ook dat zeep gedistribueerd zal worden (Paramaribo, Aneta, 15.10).

TOENEMENDE SPANNING.

De spanning in de staking bij de Bauxiet-onderneming te Paramaribo groeit en men vreest, dat relletjes het gevolg kunnen zijn, indien de onderneming de voorschriften niet volgt van het Gouvernements Arbeidsbemiddelingsbureau.

Het Arbeidsbemiddelingsbureau heeft den president van de onderneming, Frank B, Cuff, een week tijd gegeven om de situatie te bestuderen; het bureau heeft zelf voorstellen ter oplossing van het conflict gedaan (Paramaribo, Aneta).

OOK MOENGO STAAKT.

De arbeiders van de Bauxietmaatschappij te Moengo zijn Maandag in staking gegaan en hebben zich aldus bij de stakers van Paranam gevoegd (Paramaribo, Aneta).

MIDDEN EN ZUID AMERIKA

DE AANSTAANDE VERKIEZINGEN IN VENEZUELA.

De New York Times bericht uit Caracas dat de Venezolaanse Communistische Partij een campagne begonnen is voor de verkiezingen van 27 October — de eerste sedert de revolutie van October 1945 — en dat deze partij op haar programma heeft staan de verandering van de petroleumwetten teneinde de basis te leggen voor de toekomstige nationalisatie van deze bedrijven.

Alle Venezolaanse olie moet in het land geraffineerd worden en de producerende maatschappijen moeten 50% van de nettowinst beleggen in de nieuwe Venezolaanse maatschappijen voor olie-exploitatie gevormd met particulier en staatskapitaal.

Men vermoedt algemeen dat de communisten minder dan 10% der stemmen halen, en dat de sterkste partij de linkse maar anti-communistische Acción Democrática zal zijn (New York, Aneta, 15.10)

Het Wit-Gele Kruis telt vijf jaren

Goed en omvangrijk werk in het eerste lustrum verricht.

Het Wit Gele Kruis is aan zijn eerste lustrum toe. Er is in deze tijd enorm veel werk verricht door deze organisatie, werk dat zich niet enkel beperkte tot het eiland Curaçao, doch zich allengs uitbreidde naar de andere eilanden van het gebiedsdeel. Degenen, die zich sceptisch toonden bij de oprichting, werden in het ongelijk gesteld. Onder de stuwende leiding van Kapitein Emile C. J. M. van de Laarschot, die daarbij blijk gaf van een groot organisatie-talent, werd steeds iets nieuws aangevat, werd steeds uitgebreid, zodat het lijstje der vertakkingen indrukwekkend is geworden.

Wij behoeven hier niet uit te weiden over de personen die zich steeds met hart en ziel gegeven hebben aan dit werk. Het zijn mensen die niet uit zijn op publiciteit, doch slechts om hun medemensen te helpen en het leed dat in onze gemeenschap geleden wordt, te verlichten. Het onderstaande lijstje van het werk dat verricht werd, spreekt echter voor zichzelf:

Zorg voor ouden van dagen.

Op **Curaçao** werd de stichting „Birgen di Rosario" in het leven geroepen op 13 Januari 1943. Met de arbeid ving men aan op 1 Juli 1943. Er kwam een tehuis voor oude vrouwen in het vroegere pensionaat „Welgelegen" op Habaai. Het aantal vrouwen dat daar ondergebracht is, bedraagt 59.

Op **St. Maarten** is op 31 Mei van dit jaar het tehuis voor oude vrouwen, genaamd „Sweet Repose", in gebruik genomen. Het aantal inwonenden bedraagt er 7.

Ook op **St. Eustatius** bestaat een tehuis voor oude vrouwen, genaamd „Bethanië". Dit tehuis werd geopend op 18 November 1945. Het aantal oude vrouwen dat daar de laatste jaren van haar leven slijt bedraagt 6.

Op **Saba** wordt steeds gewerkt onder de oude mannen en vrouwen. Er is een huis aangekocht waar men de mensen hoopt onder te brengen.

Consultatiebureaux.

Met de consultatiebureaux werd begonnen in 1942 en het aantal bedraagt reeds vijf. Deze bureaux zijn gevestigd te Groot Kwartier, St. Rosa, Sta. Maria, Montagne en Barber. Drie artsen staan ter beschikking van degenen die hulp behoeven. Bovendien doet een gediplomeerde verpleegster huisbezoek.

Lichaamsgebrekkige kinderen.

Op 2 Februari 1945 werd aangevangen met de zorg voor lichaamsgebrekkige kinderen. Op 25 September 1946 kwam er een stichting. 21 Jongens en meisjes zijn ondergebracht in het vroegere pensionaat „Welgelegen" op Habaai.

De Eerwaarde Zusters van Roosendaal en enkele leken zijn er werkzaam. De verzorgde kinderen zijn afkomstig van de eilanden Curaçao, Bonaire, Aruba en St. Maarten.

Tandverzorging van schoolkinderen.

Hiermede werd aangevangen in September 1946. Een tandarts verricht dit werk op de eilanden Bonaire, St. Maarten, Saba en St. Eustatius. Men heeft hiermede in een grote behoefte voorzien.

Wijkverpleging.

De stichting „Prinses Margriet", in het leven geroepen op 9 Maart 1943, heeft reeds een goede naam. Sinds 1 Juli 1943 kunnen degenen die een zieke thuis hebben, ervoor zorgen, dat deze geregeld op deskundige wijze verpleegd wordt zonder daarvoorgrote onkosten te maken. Drie verpleegsters en een helpster doen de ronde om de zieken op te zoeken. Op 22 Juni 1946 werd bovendien een verpleegsterstehuis geopend. Dit tehuis is gevestigd in het landhuis Habaai. De verpleegsters wonen er bij elkaar.

Op Aruba is met ingang van 1 October jl. een onderdeel van de stichting „Prinses Margriet" met de werkzaamheden aangevangen. Voorlopig heeft men er één verpleegster.

Cursussen.

Reeds drie cursussen voor de moederschapszorg zijn door het Wit Gele Kruis georganiseerd en vele jonge vrouwen hebben er kennis opgedaan die haar zeker van pas zal komen in het later leven. Ook zijn er twee cursussen gehouden over de beginselen waarop de infectieziekten berusten. Tot nu toe werd ook een cursus gehouden over de eenvoudige beginselen van de hygiëne.

Publicaties.

Door het Wit Gele Kruis zijn reeds publicaties uitgegeven. Hier zijn ze: „Wit Gele Kruis Nieuws", verschenen in 1942, 1943, 1944 (twee) en 1945: „Noten bij de Moederschapscursus, verschenen in 1942: „Enige aantekeningen over infectieziekten", verschenen in 1942; en „Mama di jioe chiquitoe", verschenen in 1945.

Wij geloven dat op deze dag een woord van hulde past aan het adres van degenen die zich zozeer beijverd hebben voor dit menslievende werk in de achter ons liggende jaren. Moge het Wit Gele Kruis nog lang voortgaan met deze schitterende actie en daarbij de rechtmatige steun erlangen.

De enige Celvezelfabriek in ons land draait weer

Langs de rivier, even buiten Arnhem, liggen puinheuvels, meters hoog. Puin, hier gebracht uit Arnhem. Maar nabij de Kleefse waard is er een dal in dit trieste heuvelland van verbrokkelde stenen, en door dat dal ziet men over de polder naar een grote fabriek. De schoorsteen rookt en er wapperen vlaggen. De AKU-rayonvezelfabriek is onlangs heropend. Een feit, dat van groot belang is voor de stad Arnhem, maar dat bovendien van betekenis is voor de textielvoorziening van ons volk en voor de betalingsbalans van ons land. En ten slotte: het is één dier symptomen van geleidelijk voortschrijdend herstel, waarop het verkwikkend is, de aandacht te kunnen vestigen.

Een jong bedrijf.

Een stukje geschiedenis: in de oorlog kwam deze fabriek, de eerste en tot nog toe de enige celvezelfabriek van ons land, gereed. Dat was in 1941. Drie jaren later poogden hier de geallieerde legers over de rivier te komen. Bijna een etmaal lang daverden 500 kanonnen aan de overkant: spervuur. Midden in de vuurlinie lag deze fabriek. Na de bevrijding was zij een puinhoop.

Sinds Dolle Dinsdag zijn twee jaren verlopen. De bevolking van het geteisterde Arnhem is er nog altijd vrij slecht aan toe. Maar hun armoede heeft hen niet ertoe kunnen brengen, bij de pakken te gaan neerzitten. Zij zijn aan het werk gegaan, ieder op zijn plaats en de mannen van de A.K.U. in hun fabriek. Wel, die fabriek draait weer. Voor eind 1946 wil men een productie van 100.000 kg. celvezel per week hebben, in 1947 moet de productie nog worden opgevoerd.

Wat is celvezel? Het is een textielgrondstof, die bezig is, zich naast wol, katoen, linnen, natuur- en kunstzijde een plaats in de textielwereld te veroveren. Grondstof is cellulose, die wordt verkregen uit chemisch bewerkte houtvezel (import uit Zweden) en in de toekomst mogelijk uit stro. De cellulose wordt eerst in een stroperige vloeistof, viscose, omgezet. Door spindoppen met talloze microscopisch fijne gaatjes wordt de celvezel gespoten. De ontstane draden of kabels worden versneden tot korte vezeltjes, naar gelang van de behoefte in lengte variërend van 25 tot 250 mm. en deze vezeltjes worden als op watten gelijkende vlokken in grote balen aan de spinnerijen afgeleverd.

Daar wordt de celvezel, dikwijls gemengd met ruwe katoen, wol of linnen, tot garens versponnen. Van de spinnerijen naar de weverijen, vandaar naar de confectiefabrieken, en Nederland krijgt wat meer textiel.

Grote behoefte.

Is er behoefte aan celvezel? Insiders verzekeren, dat de gehele wereld erom schreeuwt. En de twee grootste fabrikanten van voor 1940, Duitsland en Italië, zijn uitgevallen. De enige Nederlandse fabriek heeft dus een goede kans om voldoende afzetgebied te vinden. Overigens, er zijn meer fabrieken, waar dit product vervaardigd wordt. De Verenigde Staten, Engeland, Frankrijk, Canada, verschillende Midden- en Zuidamerikaanse staten, Australië, Rusland, Zweden, Noorwegen en vele andere landen hebben zulke fabrieken. De wereldproductie bedroeg in 1945 227.000.000 kg., wordt voor 1947 op 405.000.000 kg. geschat en zal daarna in snel tempo stijgen.

Heeft deze kunststof dan toekomst in een wereld, waar enorme voorraden ruwe wol en katoen op bewerking liggen te wachten? Alweer: insiders menen van wel. Voor vele doeleinden leidt de celvezel, onvermengd of vermengd, tot resultaten die met uitsluitend natuurlijke textielvezels niet zijn te bereiken. In elke gewenste lengte en dikte kunnen de vezels vervaardigd worden en bovendien zijn bij het weven van garens uit celvezels vaak meer variaties mogelijk dan bij het weven van natuurgarens. Stof uit celvezel vervaardigd slijt weliswaar iets sneller dan bv. katoen en eist een wat voorzichtiger behandeling in de was, maar dat heft de voordelen zeker niet op.

Voor Nederland heeft het feit, dat de AKU-fabriek van celvezel weer is gaan draaien (thans nog met twee, over een maand met drie, in de toekomst met zes enorme spinmachines) bovendien nog andere betekenis. Onze deviezenpositie is er nl. zeer mee gebaat. Elk millioen kilogram celvezel (tien weken draaien van deze fabriek dus) die in Nederland gebruikt wordt in de plaats van katoen, levert een besparing aan deviezen op van ongeveer anderhalf millioen gulden.

Wordt dezelfde hoeveelheid verwerkt in de plaats van wol, dan is de besparing zelfs vier millioen gulden. Bovendien zal deze fabriek, in verband met de vrij beperate spincapaciteit van de Nederlandse textielindustrie, in de toekomst meer celvezel gaan vervaardigen dan onze spinnerijen kunnen verwerken. Geen nood, de wereld schreeuwt om celvezels. Het overschot wordt geexporteerd en levert deviezen.

Geen wonder dan, dat het weer in gebruik nemen van deze fabriek met haar 800 werkkrachten een feestelijke gebeurtenis werd. Namens den Minister van Economische Zaken complimenteerde de secretaris-generaal Prof. P. Kuin, de bedrijfsleiding met het herstel, de heer P. H. van Vlissingen van de Vakgroep vond vriendelijke woorden en er waren bij de opening vele autoriteiten, als de commissaris der Koningin in Gelderland, de burgemeester van Arnhem, de directeur van het Rijksbureau voor Textiel. De Commissaris der Koningin zette in de grote fabriekshal de tweede spinmachine in werking, er werden handen gedrukt en de draden begonnen te groeien.

Hopen wij, dat er snel vele millioenen kilogrammen celvezel naar onze textielfabrieken komen Heel Nederland wacht erop!

(Commentaar)

Staten van Curacao

Vergadering op Donderdag, 17 October 1946 des avonds te 8 uur

1. **Ingekomen stukken.**
2. **landsverordening tot buitenwerkingstelling van de op Nederland betrekking hebbende bepalingen van de landsverordening van den 3den Mei 1945 (P.B. 1945 no. 72), houdende voorzieningen met betrekking tot de heffing van winst-, inkomsten- en successiebelasting in verband met den oorlogstoestand. (1946-1947-25)**

De Griffier

Op een der consultatiebureaux staan Dr. Engels en enkele verpleegsters de moeders met haar jonge kinderen ten dienste.

K.S.C.-NIEUWS.

— **Voetbal:** Het ligt in de bedoeling van de voetbalcommissie om het bondselftal van de K.S.C. deel te laten nemen aan een tournooi tussen de beide bekende eerste klasse clubs van Venezuela: Loyola en La Salle. Deze twee clubs zullen tezamen met de KSC een tournooi spelen. Het lag aanvankelijk in de bedoeling dit interessante tournooi te openen op 27 October as., daar dit echter de dag van de verkiezingen is in Venezuela, komt het beter voor dit tournooi nog even uit te stellen. De voetbalcommissie heeft inmiddels reeds een elftal samengesteld dat reeds herhaalde malen met succes oefenwedstrijden speelde.

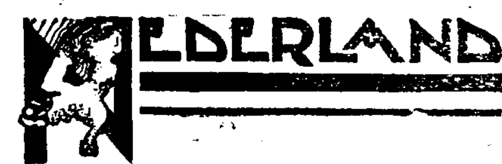
— **Korfbal:** Zondag as. zal er een erewedstrijd gespeeld worden op het terrein te Sta. Rosa voor de bekende club van Pietermaai Bito in verband met het behalen van het kampioenschap 1946. De wedstrijd zal gespeeld worden tussen Bito en Yes, de club, die op de tweede plaats kwam en in dit tournooi mooi spel te zien gaf.

CHUMACEIRO — SALAS.

De semi-finale in het tennistournooi, welke gisteren plaats vond tussen de heren Norman Chumaceiro en Oscar Salas van Curaçao, werd niet uitgespeeld. De stand was 6—1, 6—8, 3—6, 6—4, 4—4 toen de duisternis inviel. Het is nog niet bekend, wanneer de wedstrijd zal worden uitgespeeld. Hedenmiddag gaat de semi-finale tussen Carlos Lopez van Venezuela en Alex Jesurun van Curaçao.

„CARDINALS" WERELDKAMPIOEN.

De Cardinals hebben het wereldkampioenschap honkbal gewonnen (AP), 15.10).

VOOR ONDERWIJS RUIM 249 MILLIOEN

Minder voor Kunst.

De begroting van het ministerie van Onderwijs, K. en W. sluit met een totaal van ƒ 249.500.000 tegen ƒ 236.700.000 over 1946.

Het aantal afdelingen is ingekrompen van 19 tot 10 en uit de te voteren bedragen blijkt, dat Minister Gielen zijn voorgenomen departementale reorganisatie doorzet zonder te tornen aan de bedragen, voor verschillende culturele doeleinden uitgetrokken.

Naar wij vernemen is een KB. waarin eervol ontslag wordt verleend aan enige directeuren-generaal en regeringsadviseurs, nog steeds niet getekend. Op de begrotingsopstelling komt voorts de Rijksdienst Lichamelijke Opvoeding en Sport niet meer voor.

Onder de titel Kunsten is voor 1947 een bedrag uitgetrokken van ƒ 2.936.000 tegen ƒ 3.149.031 in 1946 voor de posten muziek, toneel en letteren beeldende kunsten, architectuur en film. Pers en radio zijn samengevoegd bij gelijkblijvende totaal-raming (ƒ 7.352.000). Voor de Vorming buiten Schoolverband vraagt minister Gielen ƒ 5.465.000 aan; zijn voorganger raamde in 946 de uitgaven voor Volksontwikkeling Vrije Jeugdvorming en Sociale Jeugdzorg, in drie afzonderlijke hoofdstukken, tezamen op ƒ 4.171.000.

WILLEN GOEDEREN TERUG.

Onderhandelingen zijn gaande tussen officieren van het Nederlandse Algemeen Commissariaat voor Economische Belangen in Duitsland en Tjechische Regerings Instanties voor de terugkeer van Nederlandse goederen die door de Duitsers naar Tsjecheslowakije gebracht zijn (Den Haag, Aneta, 15.10).

„DE KAAS WAS TE DUUR"

Een verzending van 500 ton Nederlandse kaas naar België is geschorst wegens een meningsverschil over de prijs. De Belgische Regering was van oqrdeel, dat de prijs te hoog was, terwijl de Nederlandse Regering van haar kant verklaart, dat verkoop onder de productiewaarde ongewenst is. De gehele Nederlandse kaasproductie van 1946 wordt geschat op 7000 ton (Den Haag, Aneta, 15.10).

SLUIKHANDEL IN VARKENS VERSLINDT ONTELBARE DEVIEZEN.

Bestrijding hiervan is ieders taak.

Wij lezen in „De Volkskrant":

De waarheid, dat de regering vee en vlees moet importeren om de bevolking het huidige rantsoen vlees te geven, is zo groot als een koe. Voor de oorlog was de opbrengst van onze veestapel ruimschoots voldoende voor eigen gebruik, doch thans moeten deviezen worden uitgegeven ter betaling van het ingevoerde vlees. Hoe meer wij tekort komen, des te meer deviezen zijn er nodig.

De clandestiene slachtingen, die veel vlees aan het algemeen gebruik onttrekken en een eerlijke verdeling van het beschikbare vlees in de war sturen, berokkenen ons bovendien het grote kwaad, dat door vleesinvoer moet worden goed gemaakt, wat door de sluikhandel aan het volk in het algemeen onthouden wordt.

Onhoudbare toestanden.

Vooral in de varkenshouderij heeft deze situatie tot onhoudbare toestanden geleid. Honderdduizenden varkens verdwenen in de muil van het monster sluikhandel. Veel te weinig wordt er door de bedrijvers van deze clandestiene handel aan gedacht en ook voor de zich bevoorrechtende kopers, dat alle vlees, dat moet worden ingevoerd ter dekking van het vleestekort, betaald wordt met buitenlandse betalingsmiddelen, die de verarming van ons volk steeds meer in de hand werken.

De bovengenoemde a-sociale handel de kop indrukken is de plicht niet alleen van den boer en den handelaar, maar ook van den consument. De voorschriften van de overheid over het houden van en de handel in varkens hebben geen ander doel, dan het algemeen welzijn te bevorderen. Ook de contrôle-maatregelen moeten in dit licht worden gezien. Het toezicht op de naleving van deze maatregelen heeft de minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening aan zijn contrôledienst opgedragen. Ieder moet zich inspannen om de gegeven voorschriften doeltreffend te maken.

Een kijkje in het tehuis voor oude vrouwen op Habaai.

De gebrekkige kinderen krijg en les van een zuster.

Voor verlofgangers naar Europa

Nederland het goedkoopste land

De meeste verlofgangers brengen enige tijd in Europees Nederland door en zien dan een kleine reis naar Frankrijk of Zwitserland of elders te maken van welke vacantiereis een klein bedrag van onze kostbare deviezen wordt verstrekt.

Voor hen is onderstaand stuk van H. Klein in „Vrij Nederland" zeker van belang. Hieruit blijke, dat de geldsanering Nederlands naam eens te meer heeft hoog gehouden.

Zwitserland.

In dit land was geen oorlog; er heerst dan ook een toestand als in 1939, alleen is het wat... duurder geworden. Het ongelooflijke is, dat er alles te koop is. Schoenen: Prijs: tussen de vijftig en tachtig Zwitserse franken, bij een koers van 61 cent voor een Zwitserse frank, tussen 33 en 50 gulden. (In Nederland zijn de schoenen veel goedkoper, voor wie er een bon voor heeft). Een overhemd kost tussen 20 en 30 Zwitserse franken, 12 à 18 gulden dus. Ook niet erg goedkoop, maar wel erg goed. Langzamerhand zijn in Zwitserland overal weer katoenen overhemden te krijgen, katoen is er volop en de fabrieken, niet beschadigd, werken op volle kracht.

Het eten is wat goedkoper. Het scheelt natuurlijk wel, waar men eet, maar aan het uitstekende stationsbuffet in Bazel kost een diner, bestaande uit soep, vlees, groenten, aardappelen en een toetje ongeveer zes franken, dat is dus 3,60 gulden. Bons zijn hier als overal in Zwitserland, verplicht, maar de „bonnen-beweging" is zeer eenvoudig, men heeft een „maaltijdencoupon", d.w.z. iedere reiziger krijgt bij aankomst per dag zes en een halve bon, waarmede hij drie maaltijden kan nuttigen. De halve bon is voor gebakjes bestemd, het is dus alles prachtig georganiseerd.

Hotels? Nergens ter wereld is een grotere keuze in hotels dan in Zwitserland. In de grote steden vindt men in een eerste klas hotel een kamer voor 12,50 franken, maar er komt zo veel bij, dat u tenslotte 20 francs met ontbijt kwijt bent, d.w.z. twaalf gulden. Maar in de overal zeer propere en goede tweede klas hotels, vindt u een kamer, die met ontbijt in totaal niet meer dan tien franken kost, dus zes gulden. Alles bij elkaar kost een dagje in Zwitserland, als u niets koopt natuurlijk — maar dat is erg moeilijk — tussen de twintig en dertig francs, dus 12 — 18 gulden, wat tenslotte niet goedkoop is. „Maar het is nog te betalen".

In Frankrijk is de toestand anders. Als u van Zwitserland over de Franse grens komt is het, alsof u van een paradijs weer op de gewone wereld verplaatst wordt, op de na-oorlogse wereld van 1946. De Franse franc is na de devaluatie nog 2¼ cent waard. Er is heel weinig te koop en tegelijkertijd alles! U moet alleen de weg weten, en de meeste reizigers kennen die reeds na enkele dagen. Laten wij hier niet over schoenen of overhemden beginnen, die zijn er moeilijk te vinden. (Ik betaalde, met punten, voor een katoenen overhemd 950 francs, dus 21 gulden.) Hotels? Bij Ritz beginnen de prijzen voor een kamer met 900 francs français, d.w.z. met 22 gulden, en een appartement met badkamer kost 1500 francs per dag. Andere hotels van dezelfde rang zijn weliswaar goedkoper, maar beneden de 500 francs (f 11.—) is in deze soort hotels geen kamer te vinden. Gelukkig zijn er heel wat andere hotels, en nadat de Amerikanen zijn vertrokken is het niet moeilijk meer een kamer te vinden. In vele behoorlijke hotels zijn dus kamers voor 250.— francs te krijgen, d.w.z. voor f 6.—. Maar er is weinig comfort tegenwoordig en er is een sterke actie onder de hoteliers de prijzen te verhogen.

Eten? Zoals men weet wordt in Parijs veel meer in restaurants gegeten dan waar dan ook: De keuze is ook tegenwoordig nog enorm groot. Maar de prijzen, die op de kaart buiten staan, zeggen niets over de prijzen binnen. In een restaurant, dat volgens de kaart buiten, voor een diner ten hoogste 127.— francs mocht berekenen, betaalde ik (zonder wijn), 400.— d.w.z. f 9.—. Vanzelfsprekend kan men ook goedkoper terecht, maar dan is de qualiteit minder. Alles bij elkaar gerekend is, uitzonderingsgevallen daargelaten, een Nederlands restaurant tegenwoordig heel wat goedkoper. In Frankrijk doet men veel moeite om buitenlandse toeristen te krijgen.

Door een „toeristenkaart" worden heel wat faciliteiten verstrekt, b.v. goedkope benzine. Ook de bons geven niet zo veel last meer. Wat de prijzen in de badplaatsen betreft, deze zijn zeer verschillend. In sommige departementen zijn er b.v. geen vleescoupons meer nodig en toch is er vlees tegen de officiële prijzen verkrijgbaar! In een van de badplaatsen in Midden-Frankrijk beginnen de pension-prijzen met 600 — 900 francs per dag in de eerste klasse hotels. Er komt een kleine „taxe" bij en een service van 15%. Maar er zijn ook categorieën waar de pensionprijzen met 200 francs beginnen.

Toch mag men niet vergeten, dat Frankrijk tegenwoordig het land van de „supplements" is, en sommige van deze kostbare bijvoegsels bij de diners zijn zelfs officieel gepermitteerd. Gezien het feit, dat vele badplaatsen zware oorlogs-schade hebben geleden, is het soms moeilijk een geschikt verblijf te vinden, maar het is voor hen, die gelegenheid vinden wel de moeite waard, want de schoonheid van Frankrijk heeft niet geleden.

Een zeer merkwaardig verschijnsel is, dat de post in Frankrijk veel duurder is dan in Nederland. Een gewone brief naar het buitenland kost 10.— francs dat zijn dus 22½ cent terwijl dezelfde brief, in Nederland gepost, slechts 12½ cent zou kosten. Het luchtrecht naar Europese landen, ook naar Nederland, kost in Frankrijk nog 5.— francs extra, terwijl dit in Nederland gratis is. Zo bestaat de vreemde toestand, dat een luchtpostbrief van Nederland naar Frankrijk 12½ cent kost, terwijl de antwoordbrief van Frankrijk naar Nederland 33 cent aan postzegels vraagt. (Trouwens ook een brief van Zwitserland naar Nederland kost 50% meer dan omgekeerd).

Vruchtenrijk België.

België. Wat een verandering tegenover Parijs. Brussel vol fruit, eieren en pommes frites. Een Nederlandse gulden is 16 Belgische francs waard, een Belgische franc is dus ongeveer zes cent.

Hotels? Tussen de tachtig en honderdzestig francs, dus ongeveer tussen vijf en tien gulden. Goed, alleen met het eten wordt het moeilijk. Er zijn overal buitengewone diners te krijgen, maar zij zijn — natuurlijk — „zwart". Kosten: tussen de honderd en honderdvijftig francs, daarvoor krijgt men geen luxe-diner, maar toch zeer behoorlijk te eten.

U hebt vanzelfsprekend reeds uitgerekend, dat dit tussen de zes en negen gulden is.

Met kleding is het naar verhouding ook niet al te best. Een regenjas is voor 500 francs verkrijgbaar, en wie geen punten heeft kan deze overal kopen: 100 punten = 100 francs. Toch is de laatste tijd alles stukken goedkoper geworden, en bij deze prijsdaling hebben zich ook de zwarte prijzen aangesloten.

Slechts de sigaretten hebben haar prijzen kunnen houden. Sinds de meeste Canadezen, Engelsen en Amerikanen weg zijn, is er een zekere schaarste aan sigaretten in heel West-Europa, behalve dan in Zwitserland. In dat land zijn sigaretten nooit gerantsoeneerd geweest en ook tegenwoordig kan men daar overal pakjes Engelse Players voor één franc twintig kopen, dat is dus 72 cent! In België kosten dezelfde Players 45 Belgische franken dus f 2.70, terwijl zij in Frankrijk fr. frs. 150.— kosten, d.w.z. f 3.37. Een reiziger in de trein beweerde, in Nederland te hebben gehoord, dat daar voor een pakje Players veel meer wordt betaald... Maar hoe is het dan mogelijk, dat boven dit stukje staat: „Nederland het goedkoopste land in West-Europa?" Ja, de sigaretten zijn de uitzondering van deze regel.

Voor de rest is de prijswarboel in Europa alleen hieruit te verklaren, dat er tegenwoordig drie soorten van landen zijn: landen, waar alles tegen de officiële prijzen te krijgen is (Zwitserland); landen, waar veel te koop is maar niet tegen de officiële prijzen (Frankrijk, België) en landen, waar nog weinig te koop is en waar de „zwarte" handel — mocht hij bestaan — zorgvuldig van de gewone handel gescheiden is, zoals Nederland. Het is wel heel vreemd, dat de West-europese landen, die tenslotte bovenop zijn, tegenwoordig zo verschillende prijzen hebben en uiteraard is dit een zware belemmering voor de handel, die slechts moeilijk op gang kan komen. Toch valt, wat Nederland betreft, een vergelijking met de andere landen lang niet ongunstig uit. Wordt er eerst maar voldoende geproduceerd om aan export op grote schaal te kunnen doen, dan zullen de prijzen in Nederland zeer zeker geen rem vormen.

VERMEULEN VERTREKT NOG NIET.

Gisteren stond in de lijst der passagiers, die hedenavond met het K.L.M.-vliegtuig naar Amsterdam vertrekken, de naam van den heer Nicolaas Michiel Walraven Vermeulen en zijn echtgenote. De heer Vermeulen deelt ons mede, dat dit een vergissing is, aangezien hij eerst begin November vertrekt.

VERKEERS-ONGEVALLEN.

In de week van 7 t/m 13 October vond een ernstige verkeersongeval plaats op de weg naar Caracasbaai ter hoogte van Luna Park tussen een personenauto en een autobus. Vijf inzittenden van de autobus werden gewond. Beide auto's ernstig beschadigd.

De bestuurder van de personenauto week naar links van de weg uit om een stilstaande auto voorbij te rijden, op het moment dat de autobus van de tegenovergestelde richting uit naderde. Het gevolg hiervan was dat beide voertuigen met elkaar in botsing kwamen. De autobus kwam in de greppel terecht en kantelde om.

Een lichte aanrijding vond plaats te Mahaai tussen een pick-up en een personenauto. Beide voertuigen werden licht beschadigd. De bestuurder van de personenauto reed te veel links van de weg.

Een aanrijding vond plaats op de Salinja tussen een vrachtauto en een bestelauto. Beide auto's werden licht beschadigd.

De bestuurder van de vrachtwagen sloeg naar links een zijweg in zonder zich te overtuigen of de weg vrij was van verkeer dat van achteren naderde.

Een aanrijding had plaats op de Schottegatweg ter hoogte van Marchena tussen een autobus en een motorvrachtrijtuig. Van de autobus werden de beide linker-spatschermen ingedeukt. De vrachtwagen kreeg geen schade. De bestuurder van de vrachtwagen wilde een stilstaande A.B.C. bus voorbijrijden op het moment dat van de tegenovergestelde richting uit de autobus naderde.

Een aanrijding had plaats op de Brionweg tussen een stilstaande autobus en een Pepsi Cola vrachtwagen. De vrachtwagen reed na de aanrijding door. Van de autobus werd de rechterachterspatscherm ingedeukt. De bestuurder van de Pepsi Cola vrachtwagen passeerde de stilstaande autobus te dicht.

Op de Rodeweg vond een aanrijding plaats tussen een pick-up en een motorvrachtrijtuig. Na de botsing reed de pick-up tegen een aldaar geplaatste verkeerszuil.

De verkeerszuil brak af terwijl de pick-up zwaar werd beschadigd. De bestuurder van de pick-up wilde het voor hem rijdende motorvrachtrijtuig voorbijrijden juist op het moment dat dit naar links afsloeg.

Een lichte aanrijding vond plaats in de Bredestraat ter hoogte van de Naniesteeg tussen een stilstaande personenauto en een Coc Cola vrachtwagen. De personenauto werd vrij ernstig beschadigd terwijl de vrachtwagen licht beschadigd werd. De bestuurder van de Coca Cola vrachtwagen reed achteruit tegen de stilstaande personenauto aan.

Een aanrijding vond plaats op de Schottegatweg ter hoogte van Groot Kwartier tussen een personenauto en een vrachtwagen. Van de personenauto werd de linkerzijkant beschadigd. De vrachtwagen kreeg geen schade. Beide auto's reden niet geheel rechts van de weg.

Een aanrijding vond plaats op de Weg naar Welgelegen ter hoogte van Plantersrust tussen twee personenauto's. Beide auto's werden licht beschadigd.

De bestuurder van de ene personenauto verkeerde onder de invloed van sterke drank en zou niet geheel rechts van de weg hebben gereden.

In de Frederikstraat werd een schooljongen door een autobus aangereden. De jongen werd gewond en is in het hospitaal opgenomen.

De jongen stak plotseling de rijweg over vlak voor de autobus langs.

Een aanrijding had plaats op Salinja ter hoogte van de Coca Cola fabriek tussen een pick-up en een stilstaande vrachtwagen.

Beide voertuigen liepen schade op. De bestuurder van de pick-up moest plotseling remmen en uithalen voor een jongetje die de weg overstak. De pick... gon toen te schuiven en ... tegen de stilstaande vracht... aan.

Een lichte aanrijding ... plaats op het Brionplein ... brug tussen een personen... een huurauto. Van de ... werd het linkerachterspa... ingedeukt. De personen... geen remmen.

De Deviezencommissie te Aruba

maakt hierbij bekend aan H.H. Handelaren, dat met ingang van 21 October 1946, de banken te Aruba geen betalingen op wissels of andere documenten in U.S. $ of daarmede gelijk gestelde valuta zullen mogen doen plaats vinden dan na verkregen voorafgaande toestemming.

Bedoelde toestemming zal bestaan in het afstempelen door het Bureau voor Crisiszaken te Aruba der betrekkelijke factuur, geen tegelijkertijd met het afstempelen van het deklaratie formulier kan geschieden onder overlegging van Arufacman of goedgekeurde order.